

EKSAMENSOPPGAVE

JUS2211 - Forvaltningsrett - Høst 2016

Dato: 6. desember

Tid: kl. 10:00 - 16:00

DEL I - PRAKTIKUM (4 timer)

Anzor og Maaret var gift. De bodde sammen med sine to barn på 4 og 7 år i Groznyj, som er hovedstaden i den russiske republikken Tsjetsjenia. Anzor arbeidet som skomaker, men tjente så lite at familien slet økonomisk. Maaret var hjemmевærende og tok seg av barna. Det eldste barnet hadde alvorlige læringsvansker og fikk ikke den oppfølgingen hun trengte på skolen. Anzor slet dessuten psykisk etter at hans bror, som var tilknyttet opprørsbevegelsen, hadde forsvunnet året før. Han fryktet at det samme kunne skje med ham. Sporadisk - og til alle døgnets tider - ble familien oppsøkt av væpnede russiske militære med stadige forespørsler om Anzors daglige aktiviteter. Situasjonen påvirket også barna, som ble svært skremt av dette. Skolen rapporterte om at det eldste barnet hadde avvikende oppførsel på skolen, men at det ikke var ressurser til å følge dette opp.

Anzor ble etter hvert alvorlig bekymret for familiens sikkerhet og barnas utvikling, og han undersøkte hvilke muligheter familien hadde for å flytte til et annet sted i Russland. Hans inntekter fra arbeidet som skomaker var imidlertid så begrenset at han ikke hadde økonomisk mulighet til å skaffe familien et annet sted å bo i Russland, og som tsjetsjener slet han samtidig med å få tilbud om arbeid utenfor Tsjetsjenia. Samtidig fryktet han for at familiens sikkerhet ville bli enda mer truet andre steder i Russland.

En dag bestemte Anzor seg for å bryte opp, og ta med seg familien til Norge. UDI av slo søknad om asyl og opphold på humanitært grunnlag i vedtak 15. april 2016. Familien oppfylte ikke vilkårene for å få asyl etter utlendingsloven § 28, og det var heller ikke grunnlag for å gi opphold på humanitært grunnlag, jf. utlendingsloven § 38.

Vedtaket ble påklaget til UNE. Før klagesaken ble avgjort skjedde det en dramatisk forverring av sikkerhetssituasjonen i Tsjetsjenia, bl.a. tilspisset det seg med gatekamper mellom tsjetsjenske opprørere og russiske militære. To andre familier ble funnet drept i sine hjem, men det var uvisst om drapene var begått av opprørere eller militære. Denne utviklingen gjorde at familien hadde godt håp om at klagen skulle føre frem.

1. Drøft og avgjør om UNE har grunnlag for å gi opphold til familien etter utlendingsloven § 38. Vurder spørsmålet som om du er klageinstans.

UNE stadfestet imidlertid avslaget fra UDI i vedtak 20. oktober 2016. Selv om familien isolert sett oppfylte vilkårene for å få asyl etter utlendingsloven § 28 første ledd bokstav b, ble det lagt til grunn at familien kunne få effektiv beskyttelse i andre deler av Russland, jf. utlendingsloven § 28 femte ledd. UNE mente det heller ikke var grunnlag for å gi opphold på humanitært grunnlag, jf. utlendingsloven § 38.

Familien anla deretter sak for Oslo tingrett om gyldigheten av UNEs avslag.

I stevningen ble det gjort gjeldende at barna ville få det bedre i Norge enn i Tsjetsjenia, og at hvorvidt det gis "effektiv beskyttelse" etter utlendingsloven § 28 femte ledd måtte forstås i lys av Grunnloven § 104. Det ble videre vist til at UNE med urette hadde lagt til grunn at Anzors bror stadig bodde i Groznyj. UNE var altså ikke klar over at broren var forsvunnet, og i verste fall likvidert. Avslaget bygde dermed på uriktige faktiske forutsetninger, og var ugyldig også på det grunnlaget. Til støtte for denne anførselen ble det vist til HR-2016-2017-A avsnitt 63, hvor flertallet uttaler følgende:

«Når et vedtak bygger på et uriktig faktisk grunnlag, foreligger en innholdsmangel. Forvaltningsrettens klare utgangspunkt er at slike innholdsmangler medfører ugyldighet, selv om den private parten ikke kan bebreides.»

Under enhver omstendighet viste den uriktige opplysningen at saken ikke var tilstrekkelig utredet. Asylavslaget var dermed uansett ugyldig som følge av brudd på utredningsplikten i forvaltningsloven § 17 første ledd. Det fremkom heller ikke av vedtaket fra UDI at det var lagt til grunn uriktige opplysninger for vedtaket, og Anzor mente derfor at han ikke hadde foranledning til å korrigere UDIs vedtak i den senere klagesaksbehandlingen.

Når det gjaldt spørsmålet om opphold på grunnlag av sterke menneskelige hensyn, ble det anført at avslaget var ugyldig som følge av usaklig forskjellsbehandling. Gjennom søk i UNEs praksisbase hadde saksøkerne funnet tre sammenlignbare saker hvor oppholdstillatelse var gitt etter utlendingsloven § 38. UNE måtte da være avskåret fra å komme til et annet resultat i denne saken.

I statens tilsvarende ble det gjort gjeldende at vedtaket var gyldig.

Når det gjaldt avslaget etter utlendingsloven § 28 femte ledd, ble det ikke bestridt at barna ville få det bedre i Norge, men Grunnloven § 104 kunne ikke forstås slik at dette måtte være avgjørende. Det ble heller ikke bestridt at brorens oppholdssted var feil angitt i vedtaket, og at UNE var ukjent med at han var forsvunnet. Vedtaket kunne imidlertid ikke være ugyldig av den grunn. HR-2016-2017-A avsnitt 63 måtte rimeligvis forstås slik at uttalelsene bare siktet til feil som ledet til at vedtaket fikk et ulovlig innhold.

Staten kunne heller ikke se at det forelå noe brudd på forvaltningsloven § 17 første ledd. Familien hadde selv et ansvar for å bidra til sakens opplysning, jf. utlendingsloven § 93 fjerde ledd. Det var Anzor som var nærmest til å vite hvor broren oppholdt seg, og hvorvidt han eventuelt var forsvunnet. Når han ble klar over at UDIs vedtak var feil på dette punktet, skulle han ha gjort UNE oppmerksom på det i klagen. Et eventuelt brudd på utredningsplikten kunne uansett ikke lede til ugyldighet. Retten har full kompetanse til å prøve om vilkårene for asyl er oppfylt. Dersom retten kommer til at vilkårene for asyl ikke er oppfylt, vil en saksbehandlingsfeil ikke kunne ha virket inn på avgjørelsens innhold.

Når det gjaldt avslaget etter utlendingsloven § 38, erkjente UNE at de tre sakene som saksøkerne viste til, var sammenlignbare med familiens sak. Disse sakene måtte imidlertid anses som rene arbeidsuhell, og de utgjorde iallfall ingen entydig praksis. Nærmere søk i UNEs praksisbase viste at det forelå i alt fem sammenlignbare saker, og hvor det i to av sakene var gitt avslag. Avslaget overfor Anzor og hans familie utgjorde derfor ikke usaklig forskjellsbehandling.

Vurder følgende spørsmål fra et domstolperspektiv:

2. Drøft og avgjør om familien kan få «effektiv beskyttelse» i andre deler av hjemlandet, jf. utlendingsloven § 28 femte ledd.
3. Drøft og avgjør om avslaget etter utlendingsloven § 28 bygget på uriktige faktiske forutsetninger, og om dette i så fall leder til ugyldighet.

4. Drøft og avgjør om saken er mangelfullt utredet, og om dette i så fall leder til ugyldighet.
5. Drøft og avgjør om avslaget etter utlendingsloven § 38 innebærer usaklig forskjellsbehandling, og om dette i så fall leder til ugyldighet.

DEL II - TEORI (2 timer)

Gjør rede for forvaltningen av naturmangfold gjennom de ulike typene av områdevern etter naturmangfoldloven. Diskuter også effektiviteten av de ulike typer områdevern.

Samtlige oppgaver skal besvares. Del I teller 2/3, mens del II teller 1/3.

Oslo, 01.12.2016

Benedikte Moltumyr Høgberg
Faglig eksamensleder

